

Bemærkninger til forslaget

De senere års økonomiske udvikling har medført store forskelle i den økonomiske situation for ældre etablerede landmænd og yngre eller nyetablerede landmænd. Forslaget tager fortrinsvis sigte mod den sidstnævnte gruppe, hvis medlemmers økonomi ofte er så stram, at et par eller et enkelt års misvækst kan få uoprettelige økonomiske konsekvenser.

ad 2:

Normalværdien af en ejendoms afgrøder er den økonomiske værdi, der ville kunne opnås ved at dyrke de pågældende afgrøder på ejendommen i et år med normalt klima – herunder især normalnedbør i vækstperioden – og afsætte dem til årets gennemsnitspriser.

Da udbyttet af en del specialafgrøder (f. eks. frø) og afgrøder, hvis klimatiske nordgrænse går gennem Danmark (f. eks. sukkermajs til konsum), varierer meget fra år til år, og da disse variationer dels normalt vil være taget med i overvejelserne forud for valg af den pågældende afgrøde og dels vil kunne give anledning til støtte fra fonden i situationer, der ikke kan betegnes som katastrofelignende eller særlig unormale, bør fonden kun dække en række nærmere angivne afgrøder, hovedsagelig de almindeligt dyrkede korn-, græs-, bælgeplante- og roearter. (Ca. 95 pct. af landbrugsarealet vil herved kunne dækkes af fonden).

Normalværdien vil f. eks. kunne beregnes ved

$$\text{Sum } A_{a,k} \times U_{a,k} \times p,$$

hvor

$A_{a,k}$ = Arealet med jord i klasse k med afgrøde a ,

$U_{a,k}$ = Udbyttet af afgrøde a på jord i klasse k i et år med normalt klima,

p = gennemsnitsprisen på den pågældende afgrøde (fastsættes årligt og gradueres evt. efter landsdel).

Jordklassificeringen er den af landbrugsministeren iværksatte klassificering af landbrugsjord.

Herved opnås, 1) at hvis ejendommens driftsregnskab føres via EDB, vil fastsættelse af normaludbyttet kunne foretages uden væsentlige udgifter til administration, og 2) at bidrag til og evt. støtte fra fonden vil kunne indgå som forholdsvis faste størrelser i driftsplanlægningen.

ad 3:

Grænserne for ydelse af lån og tilskud fastsættes af fondens ledelse. Grænserne for opnåelse af lån bør lægges således, at driften af en ejendom i almindelig god drift og med normal rentebyrde kan fortsætte trods misvækst med den overvejende kredit placeret i ordinære kreditinstitutioner (kreditforeninger, banker og sparekasser). Grænsen for tilskud skal lægges således, at en tilsvarende ejendom ikke bliver belagt med en rentebyrde som følge af lån optaget i forbindelse med misvækst, der i væsentlig grad forringer ejendommens afkast i en længere årrække. Der skal endvidere tages hensyn til, at bidrag til fonden bliver af en størrelsesorden, der gør det muligt, særlig for nyetablerede landmænd, at deltage i fonden.

Støtten fra fonden kan tænkes udformet som følger: Udgør tabet (normalværdien (NV) minus aktuel værdi (inkl. udbetalte forsikringer)) mere end 60 pct. af NV, ydes der et lån på 20 pct. af NV, og tabet ud over de 60 pct. af NV dækkes ved tilskud. Udgør tabet mellem 30 og 60 pct. af NV, ydes der lån svarende til $\frac{1}{3}$ af tabet ud over 30 pct.